

Pavasarinės Gluosnio naujienos 2018-04, Nr.4

Vilniaus lopšelis – darželis
„Gluosnis“
Justiniškių 65
Tel.8 5 2319577
8 5 2415803
El.p.
rastine@gluosnis.vilnius.lm.lt
gluosnis.darzelis@gmail.com

Janina Degutytė

Gluosnio gintarėliai

Šviečia gluosnio pumpurėliai -

Pilkapūkiai katinėliai.

Šalti, šalti, nebedrįsk,

Pasibelst į mūs duris.

Saulė pluša, šventę žada -

Aukso kirviais kerta ledą,

Šaltinėli, suskambėk,

Žvanguolėliais prakalbėk.

Žydi gluosnio katinėliai -

Ant šakelių gintarėliai.

Žeme, žeme, uždainuok,

Tu, burnele, nusijuok.

MES GLUOSNIUKAI, MES:

**Gudrūs , Linksmi, Uolūs, Optimistiški,
Smagūs, Nuostabūs, Išradingi, Sumanūs**
**Pelėdžiukų grupės vaikučiai
Ignas ir Rimantė
dalyvavo I/d “Zylutė” rengtame skaitovų
konkurse”Lietuva vaiko širdyje”**

Direktorė Jolita: Pavasaris - tai laikas, kada užplūsta geros emocijos. Tuomet norisi džiaugtis šalia esančiais žmonėmis, girdėti daug nuostabių garsų, matyti atgyjančias spalvas, uosti gaivą ir malonius kvapus. Tai laikas, kai norisi šypsotis ir daryti gera.

KALBA VAIKAI. KADA ATEINA PAVASARIS?

Lukas: Mano gimtadienio proga būna pavasaris!

Džiugas: Saulė jau šviečia, man atrodo, kad jau vasara, bet pavasaris.

Aurėja: Saulė šviečia daugiau, ilgesnės dienos būna.

Lauras: Po žiemos.

Greta: Žydi gėlės, atgyja gamta, saulutė šviečia ryškiai.

Ažuolas: Kai ateina pavasaris, būna Velykos.

Raigardas: Pavasarį būna mano gimtadienis

Auklėtojos vaidina vaikams...

Spektaklis "Kiškučių margučiai"

Lietuviais esame mes gimę...

Koks tas lietuviškas charakteris?

Geras lietuvis, be abejo, yra darbštus. Šią dorybę mums tėvai skiepija nuo pat vaikystės. Jei dirbsi - gerai gyvensi, o jei tinginiausi - nieko gero iš tavęs neišeis.

Nuostata, kad „Lietuvis visur, nors ir ant akmens, gali pragyventi“, be abejo, patvirtina ir mūsų tremtinių atsiminimai, kai jie Sibire keletą kartų gerai prasigyvendavo ir būdavo perkeliami kitur, o jie ir vėl kabinasi į gyvenimą, kuria savo materialinę gerovę, rūpinasi vaikų išlikimu, rūpinasi šeimos išlikimu."

Lietuviai pavydūs?

Visi gerai žino posakį, jog lietuviai džiaugiasi tada, kai kaimyno karvė nugaišo. Tiesa, nesame originalūs - panašią patarlę turi daugelis Vidurio Europos tautų. Tačiau kad lietuviai pavydūs, atrodo, neprieštarauja niekas.

Drauga - viena iš lietuviams būdingų savybių.

Aukštaičiai - atlapaširdžiai ir dainorėliai, o žemaičiai - uždari ir kieta būdo. Taip dažniausiai apibūdinami charakterių skirtumai.

Lietuviška virtuvė...

Skirtingose Lietuvos srityse mityba skyrėsi. Pavyzdžiui, Žemaitijoje dažniausiai valgydavo žuvį, košes, kastinį, šiupinį; rytų Aukštaitijoje - blynus, ragaišius, skrylius; Dzūkijoje - grikių, grybų, bulvių valgius; Suvalkijoje - rūkytą mėsą, didžkukulius, bulvines dešras.

Dauguma lietuviškų tradicinių desertų (šakotis, žagarėliai, obuolių sūris) - bajoriškosios virtuvės palikimas. Tačiau greta jų Lietuvoje paplitę daugybė desertų, atkeliavusių XX a. iš vakarų.

Svarbiausias valstiečių gėrimas būdavo pienas, rūgpienis, kartais pasukos. Senovės Lietuvoje buvo paplitęs midus, vėliau per vokiečių virtuvę atėjo alaus tradicijos.

Kai saulutė vasarinė

Mėlyną dangaus žydrynę

Geltona šviesa apkaišo

Ir tos spalvos susimaišo,

Žemėj visa tampa žalia:

Želmenėliai pievoj želia,

Žalias žiogas žolėj straksi,

Žalios varlės žvaliai kvaksi.

Z. Gaižauskaitė